

CHELPA (11) sb f

e oraz a jasne.

sg N chełpa (8). ◇ G chełpy (1). ◇ A chełpę (1). ◇ I chełpą (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. *chełpienie się*, Linde XVI – XVII w.

Chełpliwość, *pycha*; *chluba*, *chwała*; *duma*; *iactantia Mymer*¹, *BartBydg*, Cn; *gloriatio Calag*, Cn; *aviditas gloriae*, *cupiditas gloriae Calag*; *iactatio*, *ostentatio Cn* (11) : a dla tego chełpa świetłká má bytz od nás opuścżona *OpecŻyw* 59v, 72; *Mymer*¹ 35; *BartBydg* 70b; Chełpá škodliwa *RejZwierz* 18v *marg*, 26 *marg*; Nam chrzeáciánom w tym krzyżu póciechá y chełpá ma być zázwdv *BiałKat* 246, 216; *Calag* 143a, 397b.

Szereg: »chełpa i chwała« (1): w niwczym inżym chełpy y chwały nie pokładam/ iedno w krzyżu Páná nálezého Iezufá Chryřtuřá *BiałKat* 266.

Synonimy: *buta*, *butliwość*, *butność*, *chluba*, *chwała*, *dufanie*, *nadętość*, *pycha*, *ślawienie*.

Cf **CHELPIENIE**, **CHELPLIWOŚĆ**, **CHELPNOŚĆ**

MM